

ΚΕΒΙΝ ΒΡΙΚΟΛΑΚΑΣ

ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΤΕΡΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΝ
ΦΛΑΒΙΑ
ΣΟΡΡΕΝΤΙΝΟ

ΜΑΤ*ΜΠΡΑΟΥΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ΜΑΤ*ΜΠΡΑΟΥΝ

ΚΕΒΙΝ
ΒΡΙΚΟΛΑΚΑΣ

ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΤΕΡΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:

ΦΛΑΒΙΑ

ΣΟΡΕΝΤΙΝΟ

Μετάφραση: Άγγελος Αγγελίδης

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη λογοτεχνία για παιδιά και για νέους

Σειρά: Μυθιστορήματα φαντασίας

Ματ Μπράουν, *Κέθιν ο Βρικόλακας – Ένα πολύ μυστηριώδες τέρας*

Matt Brown, *Kevin the vampire – A most mysterious monster*

Εικονογράφηση: Φλάβια Σορεντίνο

Μετάφραση: Άγγελος Αγγελίδης,

Υπεύθυνη έκδοσης: Υδώνη Καρύδη

Επιμέλεια – Διορθώσεις: Αντωνία Κίεσσοπούλου

Σελιδοποίηση: Αλέξιος Δ. Μάστορης

Copyright© Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)

Copyright© για το κείμενο Matt Brown, 2023

Copyright© για την εικονογράφηση Flavia Sorrentino, 2023

This translation is published by arrangement with Nosy Crow Limited

Πρώτη έκδοση στην αγγλική γλώσσα από τη Nosy Crow Ltd,

Wheat Wharf, 27a Shad Thames, London, SE1 2XZ, Μεγάλη Βρετανία, 2023

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα,

Σεπτέμβριος 2024

KET Z316 ΚΕΠ /24 ISBN 978-618-07-0919-3

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Στη Λιζ, ευχαριστώ για τη φοβερή ιδέα X

Μ.Μπ.

Σε όλα τα αστέρια που φώτισαν

τον δρόμο μου, και ειδικά στους γονείς μου,

τη Στεφανία και τον Μαουρίτσιο

Φ.Σ.

ΤΟ ΜΑΓΑΖΙ ΜΕ ΤΑ ΚΡΥΑ ΤΟΣΤ
ΤΟΥ ΧΗΡΜΠΕΡΤ
ΓΚΡΙΜ

ΚΑΤΩ
ΚΑΤΩ
ΣΚΛΑΒΟΥΛΛΑ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΤΗΣ ΣΟΥΖΙ

ΠΙΤΣΕΡΙΑ
ΧΕΡΙΣ ΥΛΙΚΗ

ΠΟΥΘΕΝΑ
ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ

ΠΑΡΚΟ
ΚΑΤΩ
ΣΚΛΑΒΟΥΛΛΑΣ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΤΟΥ ΑΠΕΡΕΚ
ΘΕΣΤΟΥ

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΚΟΜΜΟΤΗΡΙΟ ΤΗΣ
ΕΝΤΝΑ ΘΑΝΑΤΣ

ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ
ΜΟΡΙΣ
ΜΠΟΥΤΟΜ

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
ΓΟΓΓΥΛΙΑ
ΚΑΙ ΛΑΧΑΝΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΜΗΔΕΝΙΚΟΥ
ΤΟΚΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΤΗΣ
ΚΥΡΙΑΣ ΘΟΡΝΗΠΕΡΥ

ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΨΥΧΡΟΥ ΒΟΥΝΟΥ
ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ

ΑΝΩ
ΚΑΤΩ
ΣΚΛΑΒΟΥΛΛΑ

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΣΚΛΑΒΟΥΛΛΑΣ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ

ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΨΥΧΡΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΚΟΝΤΕΥΟΥΜΕ;

Ήταν σχεδόν αδύνατον να καταλάβεις ότι ο Κέβιν Αουρέλιους ήταν βρικόλακας. Έμοιαζε με ένα οποιοδήποτε δεκάχρονο αγόρι.

Αν εξαιρέσεις τους κυνόδοντές του προφανώς.

Και το γεγονός ότι δεν είχε σκιά.

Και το ότι ήταν αθάνατος.

Αλλά πέρα απ' αυτά, ήταν σχεδόν αδύνατον να το καταλάβεις.

Ο Κέβιν κούνησε τον πρισινό του και ίσιωσε το σορτσάκι του. Τα πόδια του είχαν κολλήσει στο κάθισμά του, όπως γινόταν πάντα στα μεγάλα ταξίδια. Τα ανασήκωσε, ένα ένα, και τα ξεκόλλησε απ' το πλαστικό κάλυμμα της θέσης του. Απέναντί του καθόταν η μαμά του κι ο μπαμπάς του. Ψηλά, στη σκοτεινή γωνία του βαγονιού, ο Κέβιν ίσα που διέκρινε τον αδερφό

και την αδερφή του, τον Σίλα και τη Σύλβια, να κρέμονται ανάποδα απ' το ταβάνι, ψιθυρίζοντας και χαχανίζοντας. Κάτι σκάρωναν – ο Κέβιν το ένιωθε. Αναστέναξε και έριξε μια ματιά έξω απ' το παράθυρο του οικογενειακού βαγονιού των Αουρέλιους. Είδε τα υπόλοιπα βαγόνια του Τσίρκου Τερατόμο καθώς έστριβαν μέσα απ' το στενό ορεινό πέρασμα.

Ο Κέβιν ένιωσε κάτι να σκουντά το πόδι του. Χαμογέλασε και κοίταξε το Σκυλί, που κάθισε στα πόδια του με τα αυτιά του τεντωμένα και τη γλώσσα του να κρέμεται απ' το στόμα του.

Το Σκυλί δεν ήταν σκυλί. Κανείς δεν ήταν πολύ σίγουρος τι ακριβώς ήταν, αλλά ο Κέβιν λάτρευε το Σκυλί με όλες του τις καρδιές (οι βροικόλακες έχουν δύο καρδιές, όπως κι οι αγελάδες. Ή μήπως αυτές έχουν δύο στομάχια; Τέλος πάντων, σημασία έχει ότι ο Κέβιν αγαπούσε πολύ το Σκυλί). Ο Κέβιν μοιραζόταν με το Σκυλί όλα του τα μυστικά. Όπως το μυστικό ότι ήθελε να μάθει να καθαλά δράκους· ή το άλλο μυστικό, ότι κάποτε είχε φάει κατά λάθος το κερί του αυτιού κάποιου άλλου· ή, το μεγαλύτερο μυστικό του, που ήταν πως ένιωθε μοναξιά επειδή δεν είχε στ' αλήθεια ούτε έναν φίλο. Το Τσίρκο Τερατόμο δεν έμενε ποτέ σε μία πόλη για πάνω από μια παράσταση. Κι έτσι δεν υπήρχε ποτέ αρκετός χρόνος ώστε να γνωρίσει κάποιον ο Κέβιν.

Ο Κέβιν έχωσε το χέρι του στην τσέπη του σορτς του και έβγαλε μια λιχουδιά. Μόλις τη σήκωσε στον αέρα, το Σκυλί ενθουσιάστηκε και άρχισε να κουνά την ουρά του.

«Περίμενε» είπε ο Κέβιν χαμογελώντας. «Περίμενε».

Ο Κέβιν πέταξε τη λιχουδιά στον αέρα και το Σκυλί άνοιξε τα τριχωτά φτερά του και πέταξε στον αέρα. Άνοιξε το στόμα του διάπλατα, εμφανίζοντας τα εφτά κοφτερά του δόντια, και άρπαξε τη λιχουδιά

στον αέρα. Μετά, μασουλώντας χαρούμενα, πέταξε πάλι προς τα κάτω και προσγειώθηκε στην αγκαλιά του Κέβιν.

«Ποιος είναι καλό παιδί, ε;» ψιθύρισε ο Κέβιν, ξύνοντας τα λέπια στην κοιλιά του Σκυλιού.

Το Σκυλί κοίταξε τον Κέβιν, ρεύτηκε και ξέρασε μια τριχόμπαλα. Η τριχόμπαλα έβγαλε ξαφνικά δεκαπέντε πόδια και έτρεξε διαστικά προς την άκρη του βαγονιού.

Έξω απ' το παράθυρο άρχισε να σκοτεινιάζει. Πάνω απ' το κεφάλι του Κέβιν, μερικά κεριά ζωντάνεψαν από μόνα τους και ένα δυνατό φως που τρεμόπαιζε απλώθηκε στο βαγόνι.

Ο Κέβιν άνοιξε το διβλίο του, που λεγό-

ταν **ΦΡΙΚΑΛΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΑΗΔΙΑΣΤΙΚΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΕΡΑΤΩΝ, ΚΤΗΝΩΝ ΚΑΙ ΘΗΡΙΩΝ**, και άρχισε να διαβάζει. Προσπαθούσε να μάθει όσο περισσότερα μπορούσε για τα αρχαία θαλάσσια τέρατα και είχε μόλις ανακαλύψει κάτι πολύ ενδιαφέρον. Ένα είδος γνωστό με το όνομα Σατανικότατο, που προσέλκυε κόσμο στην ακροθαλασσιά με τα παράξενα τραγούδια του και μετά τους έριχνε νερό στα μούτρα και τους έκλεβε τις κάλτσες. Ο Κέβιν διάβαζε για τις παράξενες υποθαλάσσιες διατροφικές του συνήθειες (μακαρόνια με κεφτεδάκια καλυμμένα με σάλτσα μήλου), όταν ένωσε ένα πόδι να τον κλοτσά στο κεφάλι.

«ΑΟΥΤΣ!»

Η μαμά του Κέβιν σήκωσε το βλέμμα της απ' το φυλλάδιο που διάβαζε. Στο εξώφυλλο έγραφε **ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΡΟΜΟΥ** και είχε μια εικόνα ενός σκελετού που φορούσε κάπα και στεκόταν στην πλάτη ενός δράκου που έβγαζε φωτιές απ' το στόμα.

«Κέβιν, είπες κάτι;»

«Κάποιος με κλότσησε» είπε εκείνος, τρίβοντας το κεφάλι του και κοιτώντας τα αδέρφια του που χοροπηδούσαν μες στο βαγόνι, πηδώντας με το κεφάλι από θέση σε θέση.

Η μαμά του Κέβιν πήρε μια βαθιά ανάσα. «Σίλα! Σύλβια!» είπε. «Σας παρακαλώ να προσέχετε περισσότερο τον αδερφό σας».

Ο Σίλας έκανε μια κωλοτούμπα στον διάδρομο λέγοντας τς τς τς. «Μα, βρε μαμά» γκρίνιαξε.

«Απλώς προπονούμαστε» πρόσθεσε η Σύλβια, κάνοντας μια ανάποδη κωλοτούμπα δίπλα στον Σίλα. «Και το κεφάλι του Κέβιν μπαίνει πάντα στη μέση γιατί είναι τόσο τεράστιο».

«Δεν είναι και τόσο τεράστιο» είπε ο Κέβιν κάπως αμυντικά. «Είναι ένα απόλυτα φυσιολογικό κεφάλι για βρικόλακα της ηλικίας μου».

Γύρισε και κοίταξε την αντανάκλασή του στο παράθυρο (για να δει πόσο μεγάλο ήταν το κεφάλι του), αλλά μετά θυμήθηκε ότι οι βρικόλακες δεν έχουν αντανάκλαση.

Η μαμά του Κέβιν άρχισε να τρίζει τους κυνόδοντές της και ένα μεγάλο ρουμπίνι που κρεμόταν από ένα μενταγιόν στον λαιμό της άρχισε να λάμπει, όπως κάθε φορά που θύμωνε.

«Ε, τότε, πηγαίνετε να προπονηθείτε αλλού, στο κουπέ με τις αποσκευές» είπε.

«Δε γίνεται» είπε η Σύλβια. «Εκεί είναι το φέρετρο του θείου Ντραξ».

«Ο θείος Ντραξ κοιμάται» πρόσθεσε ο Σίλας.

Η μαμά του Κέβιν σήκωσε το αριστερό της φρύδι. «Χμμ, αυτό είναι πράγματι πρόβλημα» είπε.

«Ναι» είπε ο μπαμπάς του Κέβιν, χαϊδεύοντας τη μυτερή του γενειάδα με τα γαμπιά νύχια των μακροστενων δαχτύλων του. «Δεν είναι καλή ιδέα να ενοχλήσουμε τον θείο Ντραξ. Θυμάστε τι συνέδη την τελευταία φορά που κάποιος τον ξύπνησε;»

Η μητέρα του Κέβιν αναρίγησε και μόνο στη σκέψη. Μαζί της τινάχτηκε κι η λευκή τούφα στο μπροστινό μέρος των κατάμαυρων μαλλιών της που ήταν πιασμένα σε κότσο.

«Μας πήρε σχεδόν δύο μέρες για να συμμαζέψουμε τη ζημιά» πρόσθεσε ο μπαμπάς του Κέβιν. «Φρικτή ιστορία».

Η μαμά του Κέβιν στράφηκε ξανά στον Σίλα και τη Σύλβια. «Αν δοκιμάζατε στο δαγόνι που είναι το εστιατόριο;»

«Εκεί είναι οι λυκάνθρωποι» είπε ο Σίλας, κάνοντας κατακόρυφο στο μπράτσο μιας πολυθρόνας.

«Νόμιζα ότι οι λυκάνθρωποι είναι στην αποθήκη» είπε ο μπαμπάς του Κέβιν.

«Όχι, μπαμπά» είπε η Σύλβια, κάνοντας ανάποδη ρόδα πάνω σ' ένα μικρό τραπέζι. «Στην αποθήκη είναι η δρ. Φράνκι και ο Ιγκόρ. Είπαν ότι χρειάζονταν λίγο χώρο για ένα καινούριο, άκρως απόρρητο πείραμα».

«Ε, τότε, αναγκαστικά θα πρέπει να προπονηθείτε στην οροφή» είπε η μαμά τους.

«Στην οροφή;» είπε ο Σίλας και στράφηκε προς τον Κέβιν. «Και γιατί δεν πάει αυτός στην οροφή;»

«Ναι, αυτός δεν έχει να προπονηθεί σε τίποτα» είπε η Σύλβια.

Η μαμά του Κέβιν κοίταξε προς το μέρος του. Ο Κέβιν ήξερε τι θ' ακολουθούσε. Ο αδερφός του κι η αδερφή του πάντα κατάφερναν να περάσει το δικό τους, γιατί ήταν οι καλύτεροι ακροβάτες του τσίρκου και ο Κέβιν δεν ήταν ακόμη καλός σε τίποτα.

«Κέβιν, σε πειράζει;» είπε εκείνη χαμογελώντας. «Ο αδερφός σου κι η αδερφή σου πρέπει να κάνουν προπόνηση. Άσε που και στο Σκυλί θα άρεσε να πάρει λίγο καθαρό αέρα».

Ο Κέβιν κοίταξε τη Σύλβια και τον Σίλα.

«Εντάξει» μουρμούρισε, παρόλο που δεν ένιωθε καθόλου εντάξει.

«Δεν είναι δύσκολο να πας στην οροφή – απλά μεταμορφώσου σε νυχτερίδα και πέτα» του είπε ειρωνικά ο Σίλας.

«Μη γίνεσαι κακός με τον αδερφό σου» είπε η μαμά του Κέβιν και άρχισε να ξαναδιαβάζει το φυλλάδιό της.

Ο Σίλας και η Σύλβια χαχάνισαν. Ο Κέβιν πήρε

αγκαλιά το Σκυλί και σκαρφάλωσε έξω απ' το παράθυρο ανεβαίνοντας στην οροφή. Ήξεραν ότι δεν μπορούσε να μεταμορφωθεί σε νυχτερίδα και πάντα τον πείραζαν γι' αυτό. Αλλά δεν έφταιγε ο Κέβιν. Η μεταμόρφωση σε νυχτερίδα ήταν πολύ πιο δύσκολη απ' όσο φαινόταν. Την τελευταία φορά που το είχε προσπαθήσει είχε μεταμορφωθεί σε κουτί με ντόνατς κι ο Σίλας με τη Σύλβια τον κοροΐδευαν μέρες ολόκληρες γι' αυτό.

«Κοντεύουμε, Γκογκ;» ρώτησε ο Κέβιν μόλις κάθισε στην οροφή, δίπλα στον οδηγό.

Ο Γκόγκμαγκογκ ο γίγαντας ήταν ο Τερατο-Δαμαστής και οδηγός του Τσίρκου Τερατόμο. Το λαμπερό φως του φεγγαριού έκανε το γλωμό πρασινογκρί δέρμα του να έχει απόχρωση που θύμιζε περισσότερο γλοιώδη βρομερά φύκια παρά μύξες ελέφαντα όπως συνήθως. Ο Γκόγκμαγκογκ τίναξε τα γκέμια που κρατούσε στα γιγάντια χέρια του. Η δράκαινα που βρισκόταν στην άλλη άκρη τους, η Μπράνγουεν, ξεφύσηξε μερικούς τεράστιους πίδακες φωτιάς και πήδησε πάνω από κάτι θάμνους, σηκώνοντας μαζί της στον αέρα και τα βαγόνια που έσερνε.

«ΜΙΑ ΩΡΑ» είπε κοφτά ο Γκογκ, στρίβοντας τη δράκαινα προς ένα λιβάδι. «ΑΛΛΑ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΒΕΝΖΙΝΑΔΙΚΟ. Η ΜΠΡΑΝΝΙ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΠΙΕΙ ΚΑΤΙ ΚΙ ΕΓΩ ΚΑΤΟΥΡΙΑΜΑΙ ΤΟΣΟ, ΠΟΥ ΘΑ ΣΚΑΣΩ».

ΦΑΚΕΛΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΕΡΑΤΟΣ

Όνομα: Κέβιν Αουρέλιους
Είδος: Βρικόλακας (από την Παλιά Χώρα)

Πόστο στο Τσίρκο: Κανένα, γιατί είναι πολύ μικρός. Έχει ελπίδες να γίνει καβαλάρης δράκων ή να γίνει αυτός Τερατο-Δαμαστής.

Ειδικότητα: Η ικανότητα να μιλάει πολλές γλώσσες τεράτων.

Του αρέσουν: Το Σκυλί, ο Γκόγκμαγκογκ ο δράκοντας, η παρέα με τα άλλα πλάσματα του τσίρκου, οι πτήσεις με την Μπράννι τη δράκαινα.

Δεν του αρέσουν: Ο αδερφός κι η αδερφή του. Που κανείς δεν τον ακούει. Που δεν έχει φίλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΟΥΣ ΑΓΝΩΣΤΟΥΣ!

Τα βαγόνια του Τσίρκου Τερατόμο σταμάτησαν απότομα υψώνοντας ένα σύννεφο σκόνης. Ο Κέβιν, που είχε αποκοιμηθεί δίπλα στον Γκόγκμαγκογκ, ξύπνησε από ένα απότομο τράνταγμα. Χασμουρήθηκε και έτριψε τα μάτια του. Η Μπράννι, η δράκαινα από τις κοιλάδες, ρουθούνισε και πάτησε στο έδαφος. Ο Γκόγκμαγκογκ ο γίγαντας κροτάλισε τα τεράστια δάχτυλά του στην οροφή.

«ΦΤΑΣΑΜΕ!» βροντοφώναξε.

Ο Κέβιν κοίταξε γύρω του. Κατευθύνονταν προς την Τερατούπολη, μια τεράστια πολύδουη μητρόπολη, αλλά αυτό που υπήρχε μπροστά τους δεν έμοιαζε με πόλη. Μια νυχτερίδα φτερούγισε έξω απ' το βαγόνι και πέταξε στην οροφή. Έπειτα, μ' ένα *παφ*, εμφα-

νίστηκε ο μπαμπάς του Κέβιν μέσα από ένα σύννεφο καπνού. Κάθισε ανάμεσα στον Κέβιν και τον Γκογκ. Το Σκυλί άνοιξε τα μάτια του και έφτυσε στην αγκαλιά του Κέβιν κάτι που έμοιαζε με λαχανί αρουραίο.

«Χμμ, νομίζω πως αυτή δεν είναι η Τερατούπολη» είπε ο μπαμπάς του Κέβιν κι ένας τεράστιος λερωμένος χάρτης της επικράτειας του Οντ Γκράκελσερ εμφανίστηκε στον αέρα μπροστά του.

Το λαχανί αρουρόπραγμα στην αγκαλιά του Κέβιν ανοιγόκλεισε δυο φορές τα μάτια του και μετά κούνησε πέρα δώθε τη μύτη του και εξερράγη.

Ο μπαμπάς του Κέβιν συνέχισε. «Αυτό το μέρος λέγεται...»

Κοίταξε μια μικρή ταμπέλα στην άκρη του δρόμου που ήταν σχεδόν πλήρως κρυμμένη από αγκαθωτές βατομουριές και θάμνους.

«Κάτω Σκλαβούλα» είπε. «Γκογκ, μας έφερες ακριδώς στη μέση του Πουθενά».

Ο μπαμπάς του Κέβιν έδειξε ένα σημείο στον χάρτη που έγραφε **ΠΟΥΘΕΝΑ**. Η άκρη του Πουθενά ήταν σημειωμένη με μια στριφογυριστή μπλε γραμμή.

«Κάπου πρέπει να διασχίσουμε το Ποτάμι των Δακρύων» πρόσθεσε. «Είμαστε πιο μακριά απ' την Τερατούπολη απ' όσο ήμασταν προηγουμένως».

Ο Γκόγκμαγκογκ άνοιξε ένα μικρό ξύλινο κουτί

και έβγαλε ένα μικροσκοπικό σκούρο καφέ πλάσμα με φτερά. Το πλάσμα κρεμάστηκε απ' το γιγάντιο δάχτυλό του και χασμουρήθηκε χαμηλόφωνα.

«ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΥΧΤΕΡΙΔΙΚΗΣ ΠΛΟΗΓΗΣΗΣ ΔΕ ΔΟΥΛΕΥΕΙ!». Ο Γκογκ ανασήκωσε τους ώμους του και ξανάβαλε τη νυχτερίδα στο κουτί της.

Με ένα *παφ* καπνού ακόμα, εμφανίστηκε στην οροφή και η μητέρα του Κέβιν.

«Έχουμε πρόβλημα;»

Ο μπαμπάς του Κέβιν έγνεψε. «Είμαστε σε λάθος μέρος».

Ο Σίλας και η Σύλδια εμφανίστηκαν με άλλα δύο *παφ* καπνού.

«Τι συμβαίνει;» ρώτησε η Σύλδια, θγάζοντας τις τσίμπλες απ' τα μάτια της, και ο Σίλας χασμουρήθηκε λέγοντας «Πού είμαστε;».

Ο μπαμπάς του Κέβιν ξανακοίταξε την ταμπέλα. «Χαθήκαμε» είπε. «Είμαστε σ' ένα μέρος που λέγεται Κάτω Σκλαβούλα, στη μέση του Πουθενά. Δεν έχουμε ξαναδρεθεί ποτέ τόσο ανατολικά».

«Του Πουθενά;» είπε ξέπνοα η μαμά του Κέβιν. «Μα εκεί δεν είναι που ζουν οι άνθρωποι;»

Ο μπαμπάς του Κέβιν έγνεψε. «Ναι, αν και δεν έχω δει ποτέ μου άνθρωπο. Εσύ;»

Η μαμά του Κέβιν το σκέφτηκε για

μια στιγμή. «Όχι» είπε τελικά. «Δεν ξέρω ούτε ένα τέρας που να έχει δει άνθρωπο από κοντά».

«Ο θεός Ντραξ μάς έλεγε παλιά ιστορίες για τους ανθρώπους» είπε ο Σίλας. «Έλεγε ότι φτιάχνουν ρούχα απ' το χνούδι που έχουν στον αφαλό τους».

«Κι ότι βάζουν τα νύχια των ποδιών τους μέσα στα τoστ και τα τρώνε· κι ότι για να διώξουν τους αγνώστους φταρνίζονται τόσο δυνατά, που μέσα απ' τη μύτη τους βγαίνει μέχρι και το μυαλό τους» πρόσθεσε η Σύλβια.

«Έλα τώρα, Σύλβια» είπε η μαμά του Κέβιν «αυτά δεν είναι παρά χαζομάρες του θείου Ντραξ. Είμαι βέβαιη ότι οι άνθρωποι είναι καλοσυνάτα πλάσματα».

«Άσε που» πρόσθεσε ο μπαμπάς του Κέβιν «έχουμε άλλα προβλήματα».

Μ' ένα χτύπημα των δαχτύλων του ο χάρτης εξαφανίστηκε. Στη θέση του εμφανίστηκε ένα όμορφο ξύλινο σεντούκι.

«Μας τέλειωσε το χρυσάφι» είπε. «Για να συνεχίσουμε το ταξίδι μας, χρειαζόμαστε περισσότερα χρήματα. Κοντεύουμε να ξεμείνουμε από δρακοτροφή και χρειαζόμαστε και καινούριες ρόδες για τα βαγόνια».

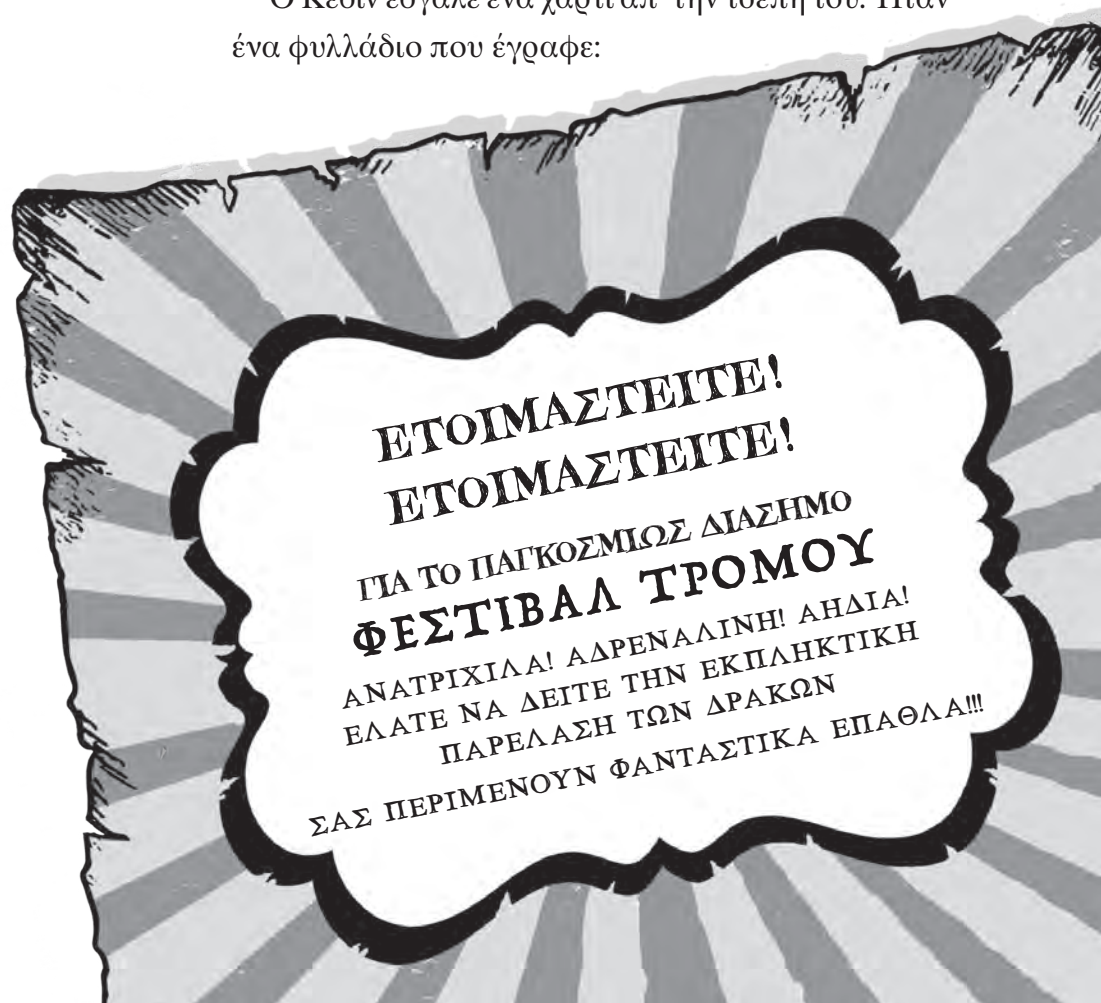
Ο Κέβιν έριξε μια ματιά στο σεντούκι, και πράγματι ήταν αδειανό.

«Κρίμα που δεν μπορείς να εμφανίσεις και χρυσάφι μ' ένα χτύπημα των δαχτύλων σου» είπε.

Ο μπαμπάς του Κέβιν κούνησε το κεφάλι του. «Δεν έχουμε χρόνο για ανόητες προτάσεις» είπε, και μ' ένα χτύπημα των δαχτύλων του εξαφάνισε το σεντούκι. «Τα πράγματα είναι σοβαρά».

«Μα πρέπει να φτάσουμε στην Τερατούπολη» είπε ο Σίλας. «Συμμετέχουμε στο **ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΡΟΜΟΥ**».

Ο Κέβιν έβγαλε ένα χαρτί απ' την τσέπη του. Ήταν ένα φυλλάδιο που έγραφε:

**ΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΤΕ!
ΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΤΕ!**

**ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΔΙΑΣΗΜΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΡΟΜΟΥ**

**ΑΝΑΤΡΙΧΙΔΑ! ΑΔΡΕΝΑΛΙΝΗ! ΑΗΔΙΑ!
ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΔΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ
ΠΑΡΕΛΑΣΗ ΤΩΝ ΔΡΑΚΩΝ
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ ΕΠΑΘΛΑ!!!**

Το Φεστιβάλ Τρόμου ήταν το μεγαλύτερο γεγονός της χρονιάς για όλα τα τέρατα και ο Κέβιν δεν ήθελε να το χάσει με τίποτα. Ονειρευόταν εδώ και μήνες τα θεάματα και τους ήχους και τις μυρωδιές του. Θα έρχονταν τσίρκα και τέρατα από τα πέρατα της γης – θα μοιράζονταν τις ιστορίες τους, θα επεδείκνυαν τα καινούρια κόλπα τους και θα έπαιρναν μέρος σε διαγωνισμούς και δεξιώσεις και πάρτι. Ο Κέβιν ανυπομονούσε για την Παρέλαση των Δράκων επειδή για πρώτη φορά η Μπράννι ήταν αρκετά μεγάλη ώστε να πάρει μέρος. Κι οι γονείς του Κέβιν είχαν συμφωνήσει στην παρέλαση να καθίσει αυτός μαζί με τον Γκογκ καβάλα στην Μπράννι. Και μόνο στη σκέψη ότι θα το έχανε αυτό, η καρδιά του σκοτεινίαζε.

Αλλά καθώς ο Κέβιν κοίταζε από τη μία το άδειο ξύλινο σεντούκι και από την άλλη την πινακίδα που έγραφε Κάτω Σκλαβούλα, μια πανέξυπνη ιδέα φύτρωσε στο μυαλό του.

«Γιατί να μη δώσουμε μια παράσταση εδώ πέρα; Ποτέ δεν ξέρεις, μπορεί ν' αρέσει στους ανθρώπους» είπε, αν και είχε συνηθίσει τόσο να μην τον ακούει κανείς, που το είπε πολύ χαμηλόφωνα.

Η μαμά του Κέβιν σήκωσε το κεφάλι της. «Τι πράγμα;»

Η Σύλβια ρουθούνησε. «Τίποτα, μόνο μια ανόητη ιδέα: να δώσουμε παράσταση εδώ» είπε.

Ο μπαμπάς του Κέβιν κοίταξε τριγύρω. «Να δώσουμε παράσταση εδώ;» είπε. «Αυτή η ιδέα δεν είναι ανόητη».

Η μαμά του Κέβιν έγνεψε. «Καθόλου ανόητη. Είναι φοβερή ιδέα. Όλοι λατρεύουν τα τσίρκα, ακόμη κι οι άνθρωποι. Κι έτσι θα μπορούσαμε να μαζέψουμε αρκετό χρυσάφι ώστε να φτάσουμε στην Τερατούπολη».

Ο μπαμπάς του Κέβιν χαμογέλασε. «Μπράβο, Σύλβια, έσωσες την κατάσταση» είπε. «Γκογκ, πάμε στην πόλη να βρούμε ένα μέρος να στήσουμε το Τσίρκο Τερατόμο. Θα χαρίσουμε στους κατοίκους της Κάτω Σκλαβούλας μια παράσταση που δε θα την ξεχάσουν ποτέ».

Η Σύλβια έβγαλε τη γλώσσα της στον Κέβιν και μετά χαμογέλασε.

Ο Κέβιν στράφηκε στο Σκυλί. «Πόσο αναμενόμενο» μουρμούρισε. «Εμένα δε μ' ακούει κανένας».

Το Σκυλί κούνησε την ουρά του και μετά αμόλησε ένα τραχύ βρομερό ρέψιμο πάνω στα μούτρα του Κέβιν.

Ο Γκόγκμαγκογκ τίναξε τα γκέμια και η Μπράννι η δράκαινα έσυρε τα βαγόνια προς την πόλη. Αλ-

λά καθώς προσπερνούσαν την πινακίδα που έγραφε **ΚΑΤΩ ΣΚΛΑΒΟΥΛΑ**, ένα φύσημα του ανέμου τίνανε για λίγο τους αγκαθωτούς θάμνους και τις βατομουριές που κάλυπταν την πινακίδα.

**ΚΑΤΩ
ΣΚΛΑΒΟΥΛΑ**
ΜΕΙΝΕΤΕ ΜΑΚΡΙΑ!
**(ΕΙΔΙΚΑ ΑΝ
ΕΙΣΤΕ ΤΕΡΑΣ!)**

ΦΑΚΕΛΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΕΡΑΤΟΣ

Όνομα: Σκυλί

Ηλικία: Άγνωστη

Είδος: Άγνωστο, αλλά σίγουρα δεν είναι σκυλί. Διασταύρωση ανάμεσα σε κάτι πολύ θυμωμένο, κάτι πολύ πεινασμένο και κάτι πολύ βρομερό. Με φτερά.

Πόστο στο Τσίρκο: Αποκομιδή σκουπιδιών. Το Σκυλί τριγυρίζει σε όλους τους κάδους και τρώει Ο,ΤΙ βρει μέσα.

Του αρέσουν: ο Κέβιν, να κοιμάται και ο Κέβιν να κοιμάται. Έχει αδυναμία και στο να πίνει νερό μέσα από τουαλέτες.

Προειδοποίηση: Μην αφήσετε ποτέ το Σκυλί να σας γλείψει τη μούρη.

ΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΤΕ ΓΙΑ ΜΙΑ
ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ
ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΒΡΙ-ΚΟΛΑΚΕΥΣΕΙ!

ΣΟΥΖΙ

Από δω ο Κέβιν. Είναι βρικόλακας, αλλά δεν έχει κλείσει ακόμα τα έντεκα και δεν μπορεί να μεταμορφωθεί σε νυχτερίδα.

Από δω η Σούζι. Είναι άνθρωπος και έχει παγιδευτεί στην πιο βαρετή πόλη που έχει υπάρξει ποτέ.

Κι από δω το Σκυλί.
Που δεν είναι στ' αλήθεια
σκυλί.

ΣΚΥΤΑΙ

Μόλις ο Κέβιν φτάνει στην ήρεμη πόλη της Σούζι, η οικογένειά του ενοχλεί κατά λάθος ένα μυστηριώδες πλάσμα. Που θα καταστρέψει τα πάντα... εκτός κι αν ο Κέβιν μπορέσει να το εμποδίσει.

Αλλά θα πιστέψει κανείς πως τα τέρατα δεν είναι οι κακοί της ιστορίας;

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr

ISBN 978-618-07-0919-3

9 786180 709193 >

Βοηθ. κωδ. μη/σης 14919